

Festa Major d'Hivern

PROGRAMA dels festeigs que tindran lloc els dies
10, 11, 12 i 13 de Novembre.

Dijous, dia 10

Tarda, a les 5: Repic general de Campanes.

Divendres, dia 11

Les misses es celebraran a les 6, 7 i 8.

A les 10: Ofici solemne amb Orquestra en el que predicarà el Rev. P. Josep Vilella, prevere de l'Immaculat Cor de Maria.

Hi estan convidades les Magnífiques Autoritats.

A les 12: Dugues sardanes a la Plaça d'Espanya per l'Orquestra-Cobla «La Lira».

Tarda, a les 3: Concerts al Cafè de l'Ateneu de Sant Celoni i al del Centre Popular, a càrrec de les Orquestres La Moderna i La Lira, respectivament.

A les 5: Ball de Tarda al Centre Popular i Sessions cinematogràfiques.

A les 9: Concert per l'Orquestra La Lira d'aquesta vila en el Cafè del Centre Popular.

A les 10: Funció teatral en l'Ateneu a càrrec de la companyia d'òpera espanyola de Francisco Coll i dirigida pel mestre Josep Balcells, de quina formen part la diva Elvira Serra i el tenor Carles Vives, representant-se l'òpera en 3 actes del Mestre Arrieta «MARINA». Acabada la representació, els artistes senyoreta Serra i els senyors Vives, Josep Vilella i Canut Sàbat, donaran un Acte de Concert, cantant les composicions més selectes de llur repertori.

A la mateixa hora: Ball de Nit al Centre Popular.

Dissabte, dia 12

Matí: Les misses a les 6, 7 i 8.

A les 10: Ofici solemne cantat per l'Orquestra La Lira, assistint-hi les Magnífiques Autoritats.

A les 12: Danses al Centre Popular i al Ateneu de Sant Celoni

Tarda, a les 3: Concerts al Cafè de l'Ateneu i al del Centre Popular.

A les 5: Ball de Tarda al Centre Popular i a l'Ateneu.

A les 9: Concert al Cafè del Centre Popular.

A les 10: Saraus en ambdues Societats.

Diumenge, dia 13

Matí: les mises com els dies de precepte i a les 10 Ofici solemne.

A les 12: Ball matinal a l'Ateneu.

Tarda, a les 3: Concert al Centre Popular.

A la mateixa hora: Audició de Sardanes a l'Ateneu.

A les 5: Balls en les Societats.

Nit a les 9: Saraus de Comiat.

N. de R.: En les edicions diàries del divendres, dissabte i diumenge farem un Carnet d'espectacles, per el que es celebri en aitals dies.

Prou vaques holandeses!

Tenim notícies que contenen de les vaques holandeses que suara han entrat a Espanya; les estacions de la frontera i el port franc de Santander han registrat moltes entrades d'aquesta classe de bestiar.

L'Associació General de Ramaders ha acordat fer una campanya contra l'esmentada importació; tot allò que es digui en pro de la ramaderia, no cal dir que ho trobem molt bé, ja que si la campanya dona bon resultat, en sortirà beneficiat el nostre mercat.

La importació perjudica no sols als criadors, sinó també als negociants que es troben amb bestiar que no saben a qui vendre, ja que els vaquers de ciutat un cop estan proveïts no compren més, perquè no hi ha prou consum de llet per la producció que és abundant.

Per acabar-ho d'espatllar, els tractats comercials que ja fa temps es concertaren, són també molt poc favorables per la fabricació nacional de formatges, llets condensades i manteges.

Es cert que les entrades de bestiar estranger, el mateix que les de llet manufacturada, no poden estroncar-se així com així, però cal que fem tots els possibles per aconseguir-ho.

Està universalment reconegut que un dels mals contemporanis més grossos és el de l'emigració cap a la ciutat de la gent del camp; en canvi, poca cosa es fa per que l'agricultura doni més rendiment.

Fent comparacions veuríem que la pesseta guanyada per un pagès és la que porta més esforç físic. No enveja de cap d'ells els quatre caps de bestiar o pams de terra que tenen; el seu treball els costa.

Abans els pagesos només feien operacions comercials pel temps de la collita, avui (i sense que això vulgui dir que guanyin més) giren més sovint, tenen més necessitat de freqüentar el mercat. Per això cal que agafin un esperit de productors i que es disposin a defensar llurs interessos. L'entrada de vaques és ruïnosa pels ramaders espanyols, tant, com una sequia o una pedregada. Hi ha, no obstant, molta diferència entre una cosa i l'altra en quan al remei: ço que ve del cel, no en té de remei; ço que ve de la terra, si ho fan els homes, si que pot trobar-se'n.

Esforcem-nos, doncs, per trobar-lo o fer-lo aplicar.

EMILI CODINA

DIVENDRES:

LA NOSTRA FESTA

Per BLANC-BLAU